Nr 594

av herr förste vice talmannen Bengtson och herr Börjesson i Falköping
om bevarande av den svenska åkerjorden.

Ett av världens viktigaste problem är att skaffa mat till jordens alltmer ökande befolkning. Praktiskt taget alla prognoser om relationen mellan befolkning och livsmedelstillgångar är nedslående. Befolkningen ökar så snabbt att det inte finns någon möjlighet att få fram tillräckligt med livsmedel. Redan med nuvarande folkmängd är svälten en realitet för en mycket stor del av jordens befolkning. Sverige, som är ett litet land, kan inte i större utsträckning medverka till att lindra nöden i världen, men vi bör dock efter måttet av våra resurser hjälpa våra svältande medmänniskor. Det svenska veteöverskott som under 1974 och 1975 kunnat ställas till förfogande har varit av avsevärd betydelse för att lindra nöden i svältdrabbade områden.

Flertalet svenskar har alltid insett det svenska jordbrukets betydelse för livsmedelsförsörjningen i vårt land och för värdet av bidragen till världslivsmedelsförsörjningen. Även de som vid 1967 års jordbruksbeslut ville decimera den svenska jordbruksproduktionen, torde i dag ha ändrat uppfattning och inser nu värdet av de livsmedel som produceras i svenskt jordbruk.

Det torde även i fortsättningen vara möjligt att ha en mycket hög jordbruksproduktion i vårt land. En fara som dock hotar den svenska jordbruksproduktionen är de stora områden av god åkerjord som nu undandrages genom bebyggelse, där inte endast bostadshusen tar mark i anspråk utan också gemensamhetsanläggningar, gator och andra trafikarrangemang. Med andra ord – asfalteringen av svensk åkerjord fortsätter. Ofta väljer kommuner och byggnadsföretag åkerjord för sin bebyggelse, därför att den är lättast att behandla för grundgrävning, gatuutläggning, vatten- och avloppsanläggningar o. d.

Särskilt under de senaste årens tätortskoncentration har avsevärda arealer jordbruksmark tagits i anspråk för bebyggelse. Om annan mark toges i anspråk för bebyggelse, bleve det visserligen dyrare, men man kunde då fortsätta att bruka den värdefulla åkerjorden. För att få slut på misshushållningen med mark fordras säkerligen ingripande genom lagstiftning. Varje kommun har sina intressen men har inte den översikt i stort som fordras för att kunna bevara åkerjorden. En lag bör således skapas som endast efter tillåtelse av länsstyrelsen medger bebyggelse på åkerjord. Endast efter anförandet av mycket starka skäl bör tillåtelse ges för bebyggelse på åkerjord. Vid behandlingen av alla sådana frågor bör livsmedelsförsörjningen vara den avgörande faktorn.

Med anledning av vad som sålunda anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär utredning och förslag om skydd för den svenska åkerjorden.

Stockholm den 21 januari 1975

TORSTEN BENGTSON (c)
i Jönköping

BENGT BÖRJESSON (c)
i Falköping